

Γνωμοδότηση για την πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τις αρτυματικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα⁽¹⁾

(94/C 195/02)

Στις 20 Δεκεμβρίου 1993, και σύμφωνα με το άρθρο 100 Α της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την παραπάνω πρόταση.

Το τμήμα περιβάλλοντος, δημόσιας υγείας και κατανάλωσης στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, επεξεργάστηκε τη γνωμοδότησή του στις 5 Απριλίου 1994 με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Gardner.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή κατά την 315η σύνοδο ολομέλειάς της, συνεδρίαση της 27ης Απριλίου 1994 υιοθέτησε με πλειοψηφία και μια αποχή την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Εισαγωγή

Η οδηγία 88/388/ΕΟΚ ρυθμίζει τις αρτυματικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα και τις διαιρεί σε τρεις κατηγορίες:

- φυσικές,
- ταυτόσημες με τις φυσικές,
- τεχνητές.

Η βανιλίνη είναι το παράδειγμα των δύο πρώτων τύπων, και η αιθυλοβανιλίνη της τρίτης.

Η πρόταση αυτή καθιερώνει έναν μηχανισμό για την κατάρτιση εμπεριστατωμένου καταλόγου των εν λόγω αρτυματικών ουσιών.

2. Γενικές παρατηρήσεις

Η ΟΚΕ συμφωνεί με την πρωταρχική ανάγκη για προστασία της υγείας και της ασφάλειας των καταναλωτών στο πλαίσιο των αρτυματικών ουσιών.

Υπάρχουν και χρησιμοποιούνται περί τις 3 500 αρτυματικές ουσίες στην ΕΚ, οι περισσότερες από τις οποίες είναι φυσικές ή ταυτόσημες με τις φυσικές. Η μεγαλύτερη πλειοψηφία των ουσιών αυτών βρίσκεται σε τρόφιμα όπως φυτά, μπαχαρικά, ζωικά προϊόντα και άλλα υλικά που καταναλώνονται ανέκαθεν. Το μεγαλύτερο μέρος των αρτυμάτων θα εξακολουθήσει να προέρχεται από τα είδη αυτά.

Κάθε κατάλογος συνεπώς πρέπει να αρχίζει με μία κοινοτική εκτίμηση των τεχνητών αρτυμάτων και να προχωρεί σε άλλα μόνον όπου είναι απαραίτητο.

Με την επιφύλαξη αυτή και την επιφύλαξη των παρατηρήσεων που ακολουθούν, η ΟΚΕ εγκρίνει την πρόταση.

3. Ειδικές παρατηρήσεις

3.1. Άρθρο 1, παράγραφος 1

Η γενικότερη προσέγγιση του θέματος είναι ορθή και λογική. Πρέπει εντούτοις να καλυφθεί και η έβδομη περίπτωση (αρτύματα καπνιστών τροφίμων) διότι είναι πολύ πιθανόν να παρουσιάζουν κινδύνους για την υγεία, όταν παράγονται κατ'εσφαλμένο τρόπο. Δεδομένου δε ότι τα εν λόγω αρτύματα είναι συνήθως μίγματα ασταθούς χημικής συνθέσεως, πρέπει να αξιολογούνται με διαφορετικές μεθόδους. Συνεπώς, η ΟΚΕ προτρέπει την Επιτροπή να εκδώσει χωριστή πρόταση για τα προϊόντα αυτά.

3.2. Άρθρο 2, παράγραφος 2

Η απαίτηση σχετικά με την αναγκαιότητα στο άρθρο 2 πρέπει να διευκρινισθεί.

Σε ορισμένες περιπτώσεις πρέπει επίσης, να καθορισθούν οι όροι χρήσεως για την προστασία της υγείας του καταναλωτή. Κατά συνέπεια, το άρθρο 2, παράγραφος 2 πρέπει να τροποποιηθεί με την προσθήκη των εξής υπογραμμισμένων λέξεων:

«Όπου είναι αναγκαίο θα καταρτισθεί κατάλογος με τις αρτυματικές ουσίες η χρήση των οποίων επιτρέπεται, αποκλεισμένων όλων των άλλων. Ο κατάλογος αυτός μπορεί να καταρτισθεί σταδιακά.

Ο εν λόγω κατάλογος θα εκδοθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 4 και πρέπει να περιλαμβάνει όρους βάσει των οποίων δύνανται να προστίθενται άλλες αρτυματικές ουσίες, εφόσον κρίνονται απαραίτητες για λόγους υγείας.»

3.3. Άρθρο 7

Είναι φανερό ότι η ημερομηνία είναι πλασματική.

(¹) ΕΕ αριθ. C 11 της 4. 1. 1994, σ. 22.

3.4. Παράρτημα I.1, πρώτη περίπτωση

Οι δοκιμές που απαιτούνται από την Επιστημονική Επιτροπή Τροφίμων πρέπει να βασίζονται στο γεγονός ότι είναι απαραίτητη η προστασία της υγείας και ασφάλειας των καταναλωτών.

3.5. Παράρτημα I.1, δεύτερη περίπτωση

Δύσκολα μπορούν να χρησιμοποιηθούν αρτύματα για την κάλυψη των επιπτώσεων των νοθευμένων πρώτων υλών ή μιας ανεπιθύμητης μεταποιητικής πρακτικής με στόχο την εξαπάτηση του καταναλωτή. Η περίπτωση αυτή πρέπει να ενισχυθεί κατά την εξής απλή διατύπωση:

«και η χρήση τους δεν εξαπατά τον καταναλωτή».

3.6. Παράρτημα I.3

Η ΟΚΕ υπογραμμίζει τη σημασία του τελευταίου τμήματος της φράσης και επιθυμεί να υποστηρίξει θερμά τη συνεχή επαναξιολόγηση, κυρίως όσον αφορά τις νέες ουσίες.

3.7. Χρηματοπιστωτική επίπτωση

Δεν γίνεται καμμία σχετική αναφορά ούτε στις οικονομικές συνέπειες, ούτε στις επιπτώσεις επί των ΜΜΕ και των «βιοτεχνών».

Το κόστος μιας τρίμηνης μελέτης για κάθε αρτυματική ουσία θα πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 100 000 και 150 000 Ecu περίπου, ενώ ο έλεγχος όλων των 3 500 αρτυματικών ουσιών θα απορροφούσε για δεκαετίες ολόκληρες τα τοξικολογικά εργαστήρια της Κοινότητας. Ένας ακόμη λόγος που συνηγορεί υπέρ της επιλεκτικής προσεγγίσεως.

3.8. Εμπιστευτικός χαρακτήρας

Χρειάζεται να προβλεφθεί μία ρήτρα σχετικά με τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών που πρέπει να παρασχεθούν για τον θετικό κατάλογο. Η ρήτρα αυτή είναι απαραίτητη προκειμένου να συνεχισθεί η έρευνα για τις αρτυματικές ουσίες στην Κοινότητα. Και θα μπορούσε ενδεχομένως να διατυπωθεί με τρόπο παρόμοιο όπως και τα φαρμακευτικά προϊόντα.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1994.

Η Πρόεδρος της
Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Susanne TIEMANN